

453

срочна
за печатъ.

Дривоводъ, като
магистратски дивизион.

Дирекция на общинския класъ,
18 ноември, 1924г.

ИЗПЪЛВЪ.

(Терзъ).

Добрата молитва. Линь-Фаси.

Ще прочета частъ отъ втора глава отъ Дѣяния на апостолитѣ.

Много важно е да се опредѣли, кое е най-важно въ живота. Изобщо нѣщата сѣ важни за даденъ моментъ. За малкото дѣте нѣма съмнѣние, че най-важна е раната на майката. За съзнателния човѣкъ най-важно е неговото здраве. Понѣкога отъ едно вътрѣшно неразбиране на живота ние сами нѣмаме опредѣлена идея, какво искаме, не знаемъ, какво ни трѣбва, вследствие на което въ ума ни изпъкватъ изведнѣжъ много работи, много желанія, които ни смущаватъ. Ти желаешъ много нѣща едновременно. Въ природата, обаче, съществува слѣдния законъ: въ даденъ моментъ, въ даденъ случай ти можешъ да изпитвашъ само едно чувство; въ даденъ моментъ или въ даденъ случай ти можешъ да имашъ само една мисль или само едно желание. Запримѣръ, какво можете да изпитате въ една хилядна частъ отъ секундата. Можете ли да си представите, какво представи тази една хилядна частъ отъ секундата? Не даже нѣмте представа за тази една хилядна частъ отъ секундата. Ако, обаче, се движите съ бързината на свѣтлината, ще имате ясна представа за тази една хилядна частъ отъ секундата. За една хилядна частъ отъ секундата, колко колко километра се падатъ? - 300 километра. Ако нѣмате тази бързина, тогава, за да изминете тѣзи 300 километра пътъ, ще ви трѣбватъ най-малко петъ-шестъ дни. Понѣкога ние, съвременнитѣ хора, сме като малкитѣ дѣца, насъ ни интересуватъ работи, които Провидѣнието ще ни даде само за единъ моментъ и послѣ пакъ ще ги отнеме. „не не знаемъ, каква е крайната цѣль на живота. Крайната цѣль на живота не е младостта, понеже остаряваме. Ако младостта бѣше крайната цѣль, ние не трѣбваше да остаряваме. Ако пакъ старостта бѣше крайната цѣль, ние не трѣбваше да умираме. Крайната цѣль не е и богатството. Ако бѣше богатството, ние не трѣбваше и да осиромашаваме. Ако пакъ крайната цѣль бѣше сиромашията, ние не трѣбваше да забогатяваме. Ако крайната цѣль е знанието, ние не трѣбваше да го изгубваме. Ако крайната цѣль на човѣшкия животъ бѣше красотата, ние не трѣбваше да изгубваме и красотата си. Ако крайната цѣль бѣше религията, ние не трѣбваше да я изгубваме. Ако крайната цѣль бѣше вѣрата, ние не трѣбваше да я изгубваме. Всички тия нѣща сѣ само сръдства. Кое е онова нѣщо, което никога не се губи? Онова, което никога не се губи, то е това, което не знаемъ. Въ даденъ случай ти съзнавашъ, че не знаешъ нѣщо. Това, което въ даденъ слу-

чай не знаеш, то е реалното, понеже ти не го губиш, нито печелиш. Поне-
же ти не знаеш това нещо, то не те интересува. Ако го знаеш, то няма да
те интересува. ^{Днес} това е един психологически момент. Когато чо-
вък придобие едно свое желание, той вижда, че то не е въ него. Богатия-
тъ се насища от богатството си; сиромашът се насища от сиромашията си;
ученият се насища от ученето си; красивият се насища от красотата си;
той се маже, докарва, чисти, докато най-послъ се насити на красотата си.
• Той се облича докарва, докато най-послъ и това му дотегва и казва: не искамъ
повече. Подъ думата незнайно, азъ наричамъ вътрешнитъ процеси. Има нещо
въ Битието, къмъ което всички се стремимъ. , и ние съзнаваме, че ако го при-
добиемъ, то ще ни задоволи. И това реалното, това неизвѣстното ще ни придо-
даде всичко онова, което желаемъ. Едновременно то ще създаде и цѣль въ
нашия животъ. Мди си тия неща, които сега ви изредихъ, азъ считамъ като ча-
сти на едно цѣло, разхвърляни въ пространството. И сега ние търсимъ онази
сила, която ще слобди всички тия части въ едно цѣло, което трѣбва да изпък-
не въ нашето съзнание. И докъ това цѣло изпъкне въ нашето съзнание, ние ще
станемъ силни. Силенъ е онзи човѣкъ, на когото краката си на мѣсто, и може
да работи съ тяхъ; силенъ е онзи човѣкъ, на когото ръцѣтъ си на мѣсто и мо-
же да работи съ тяхъ. Силенъ е онзи човѣкъ, на когото умътъ и сърцето си
на мѣсто и може да работи съ тяхъ.
Та въ дадения случай вие трѣбва да разсъждавате. Да допуснемъ, че
вие имате единъ красивъ златенъ часовникъ, но не върви. Кое е важното въ
часовника въ дадения случай? Да върви. Той трѣбва да е точенъ, да върви
правилно. Какво ви струва това, че цѣната му е хиляда лева, а не върви? Тъй
Тъй цото, не е достатъчно да притежавашъ единъ часовникъ, но той трѣбва да
върви. Следователно, най-важно е за васъ да се намѣри единъ човѣкъ, който
и да е той, да дойде и да -утне часовника да трѣгне. Докъ часовникътъ
върви и показва точно врѣмето, това е важно за васъ. Врѣмето и животътъ,
или пространството и животътъ, или врѣмето и пространството сж условия
за живота. Ние можемъ да кажемъ, че пространството и врѣмето сж отдѣлни отъ
живота, но това е споредъ нѣкои философи. Казвамъ: тамъ, дѣто има животъ,
има пространство, има и врѣме. Сега нѣкой ще каже, че пространството съде-
ствува абсолютно. Това може да се говори само философски, но съществено
подразбира живота, т.е. проявлението на съзнателния животъ.
сега, подъ думитъ, нещата се създаватъ, това не подразбира, че врѣмето и
пространството не сж въ живота. Врѣмето и пространството излизатъ отъ
живота. Въ пълния смисълъ на думата.

Въ пълния смисъл на думата въ свѣта вѣченъ е само животътъ. "е каже-
те, че това сж отвлѣчени работи. Кои работи сж отвлѣчени? Отвлѣчени нѣ-
ща сж само тѣзи, които сж далечъ отъ нашето съзнание. Има нѣща, които
отвлѣчатъ нашето съзнание. Близкитѣ нѣща, близки работи правятъ човѣка
нещастенъ. Това, което може да направи човѣка цастривъ, не сж близкитѣ ра-
боти. Близкитѣ работи всѣкога създаватъ едно утегчение въ човѣка. Всѣ-
ка мисль, която влиза въ съзнанието ви, колкото и да е малка, най-посль ще
ви причини едно нещастие. Прѣдставете си, че въ съзнанието си имате об-
раза на вашия възлюбенъ, когато вне обичате и треперите за него, но този
вашъ възлюбенъ, безъ да иска, ще ви причини нѣкаква неприятность. Напримѣръ
той е закъснѣль нѣкъдѣ и вне се безпокоите за него, да не се е случило
нѣщо, да не е падналь да си ступи крака и т.н. Понеже го обичате, вне се
безпокоите за него. Ако не го обичахте, нѣкаше да се безпокоите. Посль ми-
слите, да не би този вашъ възлюбенъ да ви е забравиль. "ой нищо не ти пи-
ге, и ти се безпокоишь. Питамъ: отъ какво произтича това безпокой-
ствие? Не само мисльта за вашия възлюбенъ може да ви безпокои, но вземе-
те, напримѣръ, и възвишената идея за Бога. Ако мислите много за Него, пакъ
ще започнете най-посль да се безпокоите. Де ви каже: дали Богъ мисли за
насъ или ни е забравиль? "осль ще си кажете: какъ позволи Богъ да ни се сл-
чи това нещастие? "е можешъ да усрѣбешъ въ нѣщо, и казвашъ: какъ тѣй, допусна
Богъ да не ни се отдаде възможность да успѣемъ въ тази работи? "не никога
не сте виждали Бога, а Го държите отговоренъ за всѣко нѣщо. "ато те питатъ
за Бога, ти не знаешъ дѣ е и си дигашъ раменѣтъ. Докъ те постигне нѣкаква
несрета, казвашъ: какъ така? Поне малко да мислише Богъ за мене. Това показу-
ва, че слѣдъ като сме дошли въ животъ отъ толкова хиляди години, ние сме
се опили отъ живота. Животътъ е сладко вино, този животъ въ рѣткитѣ хора
започва да ферментира и става като опивателно сръдство: като пие човѣкъ
отъ него, той вече забравя да мисли. Обаче, силнитѣ хора, като взематъ отъ
този животъ, тѣ не се опиватъ, но мислятъ трѣво за живота. Пиякитѣ човѣкъ,
пльсь, обаче, не може да мисли. Или, казано на другъ езикъ: когато човѣкъ се
обвие въ геста материя, дѣто никаква свѣтлина въ съзнанието му не проник-
ва, той нагубва вътрѣшнитѣ връзки на живота.

Запримѣръ, всички вне сте учени, нали. Де напиша нѣколко прости дѣй-
ствия отъ събиране, изваждане, умножение и дѣление. "ѣ сж много проси
работи, съ които и дѣцата сж занимаватъ. Но какво означаватъ тѣзи числа?
 $1+2=3$; $2-1=1$.
 $2 \times 2=4$; $6:2=3$.
... какво означаватъ числата едно и двѣ? Той е

простъ процесъ. Тѣзи прости процески ставатъ всѣки денъ въ съзнанието ви. Вие казвате, че събирането и умноженето си мязатъ, а щипи изваждането и дѣленieto сждо си мязатъ. ~~Но~~ обаче, могатъ ли резултатитѣ на събирането да да произведатъ умноженето и резултатитѣ на изваждането да произведатъ дѣленieto? Значи, двѣ по двѣ тѣзи дѣйствия си мязатъ, но има нѣщо, по което коренно се различаватъ. ~~А~~ ако вземешъ една ябълка, ти можешъ да я раздѣлишъ на четири парчета, но можешъ да извадишъ и цѣли ябълки. Цомъ речешъ да дѣлишъ ябълката на двѣ, това вече не е изваждане, но е дѣление. Въ умноженieto има една вътрѣшна сила. ~~С~~лѣдователно, събирането и изваждането сѣ външни процески, а умноженieto и дѣленieto сѣ вътрѣшни процески. ~~З~~начи, събирането е на повърхността. Когато ти искашъ да разрѣшишъ единъ въпросъ, който означава външния животъ, ти ще употребишъ съ бирането и изваждането. Когато пъкъ искашъ да разрѣшишъ единъ въпросъ, въ своя духъ, ти ще употребишъ умноженieto и дѣленieto. ~~И~~ природата постѣпва така. Ако ти не можешъ да разрѣшишъ качествата на своитѣ мисли въ даденъ случай и ако ти не можешъ да познаешъ една мисль въ нейнитѣ дѣйствия, да знаешъ, какъвъ процесъ е употребила тя при своето проявление, ти не си ученъ човѣкъ. Всѣки трѣбва да познава отдѣ идатъ неговитѣ мисли, какви сѣ тѣ, кое е мѣстото на тѣхното произхождение и т.н.

Сѣга, ние разглеждаме обикновенния животъ и казваме: азъ искамъ да бъда богатъ. Питамъ: какъвъ процесъ е богатството - външенъ или вътрѣшенъ? Външенъ процесъ. Какъвъ процесъ е сиромашията? Външенъ или вътрѣшенъ? Ако вие разбирате събирането и изваждането въ активния животъ, вие ще разсждивате малко по-друго. Например, вие се разпитвате, питамъ: какъвъ процесъ е разпитването, външенъ или вътрѣшенъ? Какъвъ процесъ е съмѣнителото, или безлюбчето, или живота, или сводбата? ~~И~~ е трѣба да разбирате, какъви процески сѣ тѣзи, отъ де идатъ и какво гоятъ въ живота. ~~К~~аква е цѣльта на вѣрата? Представете си, че ди се даде премия на този отъ васъ който напише една хубава тема или дисертация за вѣрата или за любовта, какво бихте писали? Сега мнозина се занимаватъ съ икономията, други се занимаватъ съ физиката, съ химията и т.н. Съ какво се занимаватъ физикитѣ, напримеръ? Всѣки отъ васъ е и физикъ, и химикъ, и окултистъ. ~~К~~ойто знае да ходи, той е физикъ; който знае да яде, той е химикъ; който знае да гледа, той е окултистъ; който знае да мисли, той е философъ и т.н. ~~С~~лѣдователно, който мисли, той е философъ. Въ философа има правилно разбиране, правилно съчетание на нѣщата, на неговитѣ мисли. Той разбира отношенията, той

разбира четиритѣ дѣйствия—събиране, изваждане, умножение и дѣлене. Най-
първо трѣбва да се научи събирането, а слѣдъ него идатъ по-сложнитѣ проце-
си. ~~1~~ ~~2~~ ~~3~~ ~~4~~ ~~5~~ ~~6~~ ~~7~~ ~~8~~ ~~9~~ ~~10~~ ~~11~~ ~~12~~ ~~13~~ ~~14~~ ~~15~~ ~~16~~ ~~17~~ ~~18~~ ~~19~~ ~~20~~ ~~21~~ ~~22~~ ~~23~~ ~~24~~ ~~25~~ ~~26~~ ~~27~~ ~~28~~ ~~29~~ ~~30~~ ~~31~~ ~~32~~ ~~33~~ ~~34~~ ~~35~~ ~~36~~ ~~37~~ ~~38~~ ~~39~~ ~~40~~ ~~41~~ ~~42~~ ~~43~~ ~~44~~ ~~45~~ ~~46~~ ~~47~~ ~~48~~ ~~49~~ ~~50~~ ~~51~~ ~~52~~ ~~53~~ ~~54~~ ~~55~~ ~~56~~ ~~57~~ ~~58~~ ~~59~~ ~~60~~ ~~61~~ ~~62~~ ~~63~~ ~~64~~ ~~65~~ ~~66~~ ~~67~~ ~~68~~ ~~69~~ ~~70~~ ~~71~~ ~~72~~ ~~73~~ ~~74~~ ~~75~~ ~~76~~ ~~77~~ ~~78~~ ~~79~~ ~~80~~ ~~81~~ ~~82~~ ~~83~~ ~~84~~ ~~85~~ ~~86~~ ~~87~~ ~~88~~ ~~89~~ ~~90~~ ~~91~~ ~~92~~ ~~93~~ ~~94~~ ~~95~~ ~~96~~ ~~97~~ ~~98~~ ~~99~~ ~~100~~ ~~101~~ ~~102~~ ~~103~~ ~~104~~ ~~105~~ ~~106~~ ~~107~~ ~~108~~ ~~109~~ ~~110~~ ~~111~~ ~~112~~ ~~113~~ ~~114~~ ~~115~~ ~~116~~ ~~117~~ ~~118~~ ~~119~~ ~~120~~ ~~121~~ ~~122~~ ~~123~~ ~~124~~ ~~125~~ ~~126~~ ~~127~~ ~~128~~ ~~129~~ ~~130~~ ~~131~~ ~~132~~ ~~133~~ ~~134~~ ~~135~~ ~~136~~ ~~137~~ ~~138~~ ~~139~~ ~~140~~ ~~141~~ ~~142~~ ~~143~~ ~~144~~ ~~145~~ ~~146~~ ~~147~~ ~~148~~ ~~149~~ ~~150~~ ~~151~~ ~~152~~ ~~153~~ ~~154~~ ~~155~~ ~~156~~ ~~157~~ ~~158~~ ~~159~~ ~~160~~ ~~161~~ ~~162~~ ~~163~~ ~~164~~ ~~165~~ ~~166~~ ~~167~~ ~~168~~ ~~169~~ ~~170~~ ~~171~~ ~~172~~ ~~173~~ ~~174~~ ~~175~~ ~~176~~ ~~177~~ ~~178~~ ~~179~~ ~~180~~ ~~181~~ ~~182~~ ~~183~~ ~~184~~ ~~185~~ ~~186~~ ~~187~~ ~~188~~ ~~189~~ ~~190~~ ~~191~~ ~~192~~ ~~193~~ ~~194~~ ~~195~~ ~~196~~ ~~197~~ ~~198~~ ~~199~~ ~~200~~ ~~201~~ ~~202~~ ~~203~~ ~~204~~ ~~205~~ ~~206~~ ~~207~~ ~~208~~ ~~209~~ ~~210~~ ~~211~~ ~~212~~ ~~213~~ ~~214~~ ~~215~~ ~~216~~ ~~217~~ ~~218~~ ~~219~~ ~~220~~ ~~221~~ ~~222~~ ~~223~~ ~~224~~ ~~225~~ ~~226~~ ~~227~~ ~~228~~ ~~229~~ ~~230~~ ~~231~~ ~~232~~ ~~233~~ ~~234~~ ~~235~~ ~~236~~ ~~237~~ ~~238~~ ~~239~~ ~~240~~ ~~241~~ ~~242~~ ~~243~~ ~~244~~ ~~245~~ ~~246~~ ~~247~~ ~~248~~ ~~249~~ ~~250~~ ~~251~~ ~~252~~ ~~253~~ ~~254~~ ~~255~~ ~~256~~ ~~257~~ ~~258~~ ~~259~~ ~~260~~ ~~261~~ ~~262~~ ~~263~~ ~~264~~ ~~265~~ ~~266~~ ~~267~~ ~~268~~ ~~269~~ ~~270~~ ~~271~~ ~~272~~ ~~273~~ ~~274~~ ~~275~~ ~~276~~ ~~277~~ ~~278~~ ~~279~~ ~~280~~ ~~281~~ ~~282~~ ~~283~~ ~~284~~ ~~285~~ ~~286~~ ~~287~~ ~~288~~ ~~289~~ ~~290~~ ~~291~~ ~~292~~ ~~293~~ ~~294~~ ~~295~~ ~~296~~ ~~297~~ ~~298~~ ~~299~~ ~~300~~ ~~301~~ ~~302~~ ~~303~~ ~~304~~ ~~305~~ ~~306~~ ~~307~~ ~~308~~ ~~309~~ ~~310~~ ~~311~~ ~~312~~ ~~313~~ ~~314~~ ~~315~~ ~~316~~ ~~317~~ ~~318~~ ~~319~~ ~~320~~ ~~321~~ ~~322~~ ~~323~~ ~~324~~ ~~325~~ ~~326~~ ~~327~~ ~~328~~ ~~329~~ ~~330~~ ~~331~~ ~~332~~ ~~333~~ ~~334~~ ~~335~~ ~~336~~ ~~337~~ ~~338~~ ~~339~~ ~~340~~ ~~341~~ ~~342~~ ~~343~~ ~~344~~ ~~345~~ ~~346~~ ~~347~~ ~~348~~ ~~349~~ ~~350~~ ~~351~~ ~~352~~ ~~353~~ ~~354~~ ~~355~~ ~~356~~ ~~357~~ ~~358~~ ~~359~~ ~~360~~ ~~361~~ ~~362~~ ~~363~~ ~~364~~ ~~365~~ ~~366~~ ~~367~~ ~~368~~ ~~369~~ ~~370~~ ~~371~~ ~~372~~ ~~373~~ ~~374~~ ~~375~~ ~~376~~ ~~377~~ ~~378~~ ~~379~~ ~~380~~ ~~381~~ ~~382~~ ~~383~~ ~~384~~ ~~385~~ ~~386~~ ~~387~~ ~~388~~ ~~389~~ ~~390~~ ~~391~~ ~~392~~ ~~393~~ ~~394~~ ~~395~~ ~~396~~ ~~397~~ ~~398~~ ~~399~~ ~~400~~ ~~401~~ ~~402~~ ~~403~~ ~~404~~ ~~405~~ ~~406~~ ~~407~~ ~~408~~ ~~409~~ ~~410~~ ~~411~~ ~~412~~ ~~413~~ ~~414~~ ~~415~~ ~~416~~ ~~417~~ ~~418~~ ~~419~~ ~~420~~ ~~421~~ ~~422~~ ~~423~~ ~~424~~ ~~425~~ ~~426~~ ~~427~~ ~~428~~ ~~429~~ ~~430~~ ~~431~~ ~~432~~ ~~433~~ ~~434~~ ~~435~~ ~~436~~ ~~437~~ ~~438~~ ~~439~~ ~~440~~ ~~441~~ ~~442~~ ~~443~~ ~~444~~ ~~445~~ ~~446~~ ~~447~~ ~~448~~ ~~449~~ ~~450~~ ~~451~~ ~~452~~ ~~453~~ ~~454~~ ~~455~~ ~~456~~ ~~457~~ ~~458~~ ~~459~~ ~~460~~ ~~461~~ ~~462~~ ~~463~~ ~~464~~ ~~465~~ ~~466~~ ~~467~~ ~~468~~ ~~469~~ ~~470~~ ~~471~~ ~~472~~ ~~473~~ ~~474~~ ~~475~~ ~~476~~ ~~477~~ ~~478~~ ~~479~~ ~~480~~ ~~481~~ ~~482~~ ~~483~~ ~~484~~ ~~485~~ ~~486~~ ~~487~~ ~~488~~ ~~489~~ ~~490~~ ~~491~~ ~~492~~ ~~493~~ ~~494~~ ~~495~~ ~~496~~ ~~497~~ ~~498~~ ~~499~~ ~~500~~ ~~501~~ ~~502~~ ~~503~~ ~~504~~ ~~505~~ ~~506~~ ~~507~~ ~~508~~ ~~509~~ ~~510~~ ~~511~~ ~~512~~ ~~513~~ ~~514~~ ~~515~~ ~~516~~ ~~517~~ ~~518~~ ~~519~~ ~~520~~ ~~521~~ ~~522~~ ~~523~~ ~~524~~ ~~525~~ ~~526~~ ~~527~~ ~~528~~ ~~529~~ ~~530~~ ~~531~~ ~~532~~ ~~533~~ ~~534~~ ~~535~~ ~~536~~ ~~537~~ ~~538~~ ~~539~~ ~~540~~ ~~541~~ ~~542~~ ~~543~~ ~~544~~ ~~545~~ ~~546~~ ~~547~~ ~~548~~ ~~549~~ ~~550~~ ~~551~~ ~~552~~ ~~553~~ ~~554~~ ~~555~~ ~~556~~ ~~557~~ ~~558~~ ~~559~~ ~~560~~ ~~561~~ ~~562~~ ~~563~~ ~~564~~ ~~565~~ ~~566~~ ~~567~~ ~~568~~ ~~569~~ ~~570~~ ~~571~~ ~~572~~ ~~573~~ ~~574~~ ~~575~~ ~~576~~ ~~577~~ ~~578~~ ~~579~~ ~~580~~ ~~581~~ ~~582~~ ~~583~~ ~~584~~ ~~585~~ ~~586~~ ~~587~~ ~~588~~ ~~589~~ ~~590~~ ~~591~~ ~~592~~ ~~593~~ ~~594~~ ~~595~~ ~~596~~ ~~597~~ ~~598~~ ~~599~~ ~~600~~ ~~601~~ ~~602~~ ~~603~~ ~~604~~ ~~605~~ ~~606~~ ~~607~~ ~~608~~ ~~609~~ ~~610~~ ~~611~~ ~~612~~ ~~613~~ ~~614~~ ~~615~~ ~~616~~ ~~617~~ ~~618~~ ~~619~~ ~~620~~ ~~621~~ ~~622~~ ~~623~~ ~~624~~ ~~625~~ ~~626~~ ~~627~~ ~~628~~ ~~629~~ ~~630~~ ~~631~~ ~~632~~ ~~633~~ ~~634~~ ~~635~~ ~~636~~ ~~637~~ ~~638~~ ~~639~~ ~~640~~ ~~641~~ ~~642~~ ~~643~~ ~~644~~ ~~645~~ ~~646~~ ~~647~~ ~~648~~ ~~649~~ ~~650~~ ~~651~~ ~~652~~ ~~653~~ ~~654~~ ~~655~~ ~~656~~ ~~657~~ ~~658~~ ~~659~~ ~~660~~ ~~661~~ ~~662~~ ~~663~~ ~~664~~ ~~665~~ ~~666~~ ~~667~~ ~~668~~ ~~669~~ ~~670~~ ~~671~~ ~~672~~ ~~673~~ ~~674~~ ~~675~~ ~~676~~ ~~677~~ ~~678~~ ~~679~~ ~~680~~ ~~681~~ ~~682~~ ~~683~~ ~~684~~ ~~685~~ ~~686~~ ~~687~~ ~~688~~ ~~689~~ ~~690~~ ~~691~~ ~~692~~ ~~693~~ ~~694~~ ~~695~~ ~~696~~ ~~697~~ ~~698~~ ~~699~~ ~~700~~ ~~701~~ ~~702~~ ~~703~~ ~~704~~ ~~705~~ ~~706~~ ~~707~~ ~~708~~ ~~709~~ ~~710~~ ~~711~~ ~~712~~ ~~713~~ ~~714~~ ~~715~~ ~~716~~ ~~717~~ ~~718~~ ~~719~~ ~~720~~ ~~721~~ ~~722~~ ~~723~~ ~~724~~ ~~725~~ ~~726~~ ~~727~~ ~~728~~ ~~729~~ ~~730~~ ~~731~~ ~~732~~ ~~733~~ ~~734~~ ~~735~~ ~~736~~ ~~737~~ ~~738~~ ~~739~~ ~~740~~ ~~741~~ ~~742~~ ~~743~~ ~~744~~ ~~745~~ ~~746~~ ~~747~~ ~~748~~ ~~749~~ ~~750~~ ~~751~~ ~~752~~ ~~753~~ ~~754~~ ~~755~~ ~~756~~ ~~757~~ ~~758~~ ~~759~~ ~~760~~ ~~761~~ ~~762~~ ~~763~~ ~~764~~ ~~765~~ ~~766~~ ~~767~~ ~~768~~ ~~769~~ ~~770~~ ~~771~~ ~~772~~ ~~773~~ ~~774~~ ~~775~~ ~~776~~ ~~777~~ ~~778~~ ~~779~~ ~~780~~ ~~781~~ ~~782~~ ~~783~~ ~~784~~ ~~785~~ ~~786~~ ~~787~~ ~~788~~ ~~789~~ ~~790~~ ~~791~~ ~~792~~ ~~793~~ ~~794~~ ~~795~~ ~~796~~ ~~797~~ ~~798~~ ~~799~~ ~~800~~ ~~801~~ ~~802~~ ~~803~~ ~~804~~ ~~805~~ ~~806~~ ~~807~~ ~~808~~ ~~809~~ ~~810~~ ~~811~~ ~~812~~ ~~813~~ ~~814~~ ~~815~~ ~~816~~ ~~817~~ ~~818~~ ~~819~~ ~~820~~ ~~821~~ ~~822~~ ~~823~~ ~~824~~ ~~825~~ ~~826~~ ~~827~~ ~~828~~ ~~829~~ ~~830~~ ~~831~~ ~~832~~ ~~833~~ ~~834~~ ~~835~~ ~~836~~ ~~837~~ ~~838~~ ~~839~~ ~~840~~ ~~841~~ ~~842~~ ~~843~~ ~~844~~ ~~845~~ ~~846~~ ~~847~~ ~~848~~ ~~849~~ ~~850~~ ~~851~~ ~~852~~ ~~853~~ ~~854~~ ~~855~~ ~~856~~ ~~857~~ ~~858~~ ~~859~~ ~~860~~ ~~861~~ ~~862~~ ~~863~~ ~~864~~ ~~865~~ ~~866~~ ~~867~~ ~~868~~ ~~869~~ ~~870~~ ~~871~~ ~~872~~ ~~873~~ ~~874~~ ~~875~~ ~~876~~ ~~877~~ ~~878~~ ~~879~~ ~~880~~ ~~881~~ ~~882~~ ~~883~~ ~~884~~ ~~885~~ ~~886~~ ~~887~~ ~~888~~ ~~889~~ ~~890~~ ~~891~~ ~~892~~ ~~893~~ ~~894~~ ~~895~~ ~~896~~ ~~897~~ ~~898~~ ~~899~~ ~~900~~ ~~901~~ ~~902~~ ~~903~~ ~~904~~ ~~905~~ ~~906~~ ~~907~~ ~~908~~ ~~909~~ ~~910~~ ~~911~~ ~~912~~ ~~913~~ ~~914~~ ~~915~~ ~~916~~ ~~917~~ ~~918~~ ~~919~~ ~~920~~ ~~921~~ ~~922~~ ~~923~~ ~~924~~ ~~925~~ ~~926~~ ~~927~~ ~~928~~ ~~929~~ ~~930~~ ~~931~~ ~~932~~ ~~933~~ ~~934~~ ~~935~~ ~~936~~ ~~937~~ ~~938~~ ~~939~~ ~~940~~ ~~941~~ ~~942~~ ~~943~~ ~~944~~ ~~945~~ ~~946~~ ~~947~~ ~~948~~ ~~949~~ ~~950~~ ~~951~~ ~~952~~ ~~953~~ ~~954~~ ~~955~~ ~~956~~ ~~957~~ ~~958~~ ~~959~~ ~~960~~ ~~961~~ ~~962~~ ~~963~~ ~~964~~ ~~965~~ ~~966~~ ~~967~~ ~~968~~ ~~969~~ ~~970~~ ~~971~~ ~~972~~ ~~973~~ ~~974~~ ~~975~~ ~~976~~ ~~977~~ ~~978~~ ~~979~~ ~~980~~ ~~981~~ ~~982~~ ~~983~~ ~~984~~ ~~985~~ ~~986~~ ~~987~~ ~~988~~ ~~989~~ ~~990~~ ~~991~~ ~~992~~ ~~993~~ ~~994~~ ~~995~~ ~~996~~ ~~997~~ ~~998~~ ~~999~~ ~~1000~~ ~~1001~~ ~~1002~~ ~~1003~~ ~~1004~~ ~~1005~~ ~~1006~~ ~~1007~~ ~~1008~~ ~~1009~~ ~~1010~~ ~~1011~~ ~~1012~~ ~~1013~~ ~~1014~~ ~~1015~~ ~~1016~~ ~~1017~~ ~~1018~~ ~~1019~~ ~~1020~~ ~~1021~~ ~~1022~~ ~~1023~~ ~~1024~~ ~~1025~~ ~~1026~~ ~~1027~~ ~~1028~~ ~~1029~~ ~~1030~~ ~~1031~~ ~~1032~~ ~~1033~~ ~~1034~~ ~~1035~~ ~~1036~~ ~~1037~~ ~~1038~~ ~~1039~~ ~~1040~~ ~~1041~~ ~~1042~~ ~~1043~~ ~~1044~~ ~~1045~~ ~~1046~~ ~~1047~~ ~~1048~~ ~~1049~~ ~~1050~~ ~~1051~~ ~~1052~~ ~~1053~~ ~~1054~~ ~~1055~~ ~~1056~~ ~~1057~~ ~~1058~~ ~~1059~~ ~~1060~~ ~~1061~~ ~~1062~~ ~~1063~~ ~~1064~~ ~~1065~~ ~~1066~~ ~~1067~~ ~~1068~~ ~~1069~~ ~~1070~~ ~~1071~~ ~~1072~~ ~~1073~~ ~~1074~~ ~~1075~~ ~~1076~~ ~~1077~~ ~~1078~~ ~~1079~~ ~~1080~~ ~~1081~~ ~~1082~~ ~~1083~~ ~~1084~~ ~~1085~~ ~~1086~~ ~~1087~~ ~~1088~~ ~~1089~~ ~~1090~~ ~~1091~~ ~~1092~~ ~~1093~~ ~~1094~~ ~~1095~~ ~~1096~~ ~~1097~~ ~~1098~~ ~~1099~~ ~~1100~~ ~~1101~~ ~~1102~~ ~~1103~~ ~~1104~~ ~~1105~~ ~~1106~~ ~~1107~~ ~~1108~~ ~~1109~~ ~~1110~~ ~~1111~~ ~~1112~~ ~~1113~~ ~~1114~~ ~~1115~~ ~~1116~~ ~~1117~~ ~~1118~~ ~~1119~~ ~~1120~~ ~~1121~~ ~~1122~~ ~~1123~~ ~~1124~~ ~~1125~~ ~~1126~~ ~~1127~~ ~~1128~~ ~~1129~~ ~~1130~~ ~~1131~~ ~~1132~~ ~~1133~~ ~~1134~~ ~~1135~~ ~~1136~~ ~~1137~~ ~~1138~~ ~~1139~~ ~~1140~~ ~~1141~~ ~~1142~~ ~~1143~~ ~~1144~~ ~~1145~~ ~~1146~~ ~~1147~~ ~~1148~~ ~~1149~~ ~~1150~~ ~~1151~~ ~~1152~~ ~~1153~~ ~~1154~~ ~~1155~~ ~~1156~~ ~~1157~~ ~~1158~~ ~~1159~~ ~~1160~~ ~~1161~~ ~~1162~~ ~~1163~~ ~~1164~~ ~~1165~~ ~~1166~~ ~~1167~~ ~~1168~~ ~~1169~~ ~~1170~~ ~~1171~~ ~~1172~~ ~~1173~~ ~~1174~~ ~~1175~~ ~~1176~~ ~~1177~~ ~~1178~~ ~~1179~~ ~~1180~~ ~~1181~~ ~~1182~~ ~~1183~~ ~~1184~~ ~~1185~~ ~~1186~~ ~~1187~~ ~~1188~~ ~~1189~~ ~~1190~~ ~~1191~~ ~~1192~~ ~~1193~~ ~~1194~~ ~~1195~~ ~~1196~~ ~~1197~~ ~~1198~~ ~~1199~~ ~~1200~~ ~~1201~~ ~~1202~~ ~~1203~~ ~~1204~~ ~~1205~~ ~~1206~~ ~~1207~~ ~~1208~~ ~~1209~~ ~~1210~~ ~~1211~~ ~~1212~~ ~~1213~~ ~~1214~~ ~~1215~~ ~~1216~~ ~~1217~~ ~~1218~~ ~~1219~~ ~~1220~~ ~~1221~~ ~~1222~~ ~~1223~~ ~~1224~~ ~~1225~~ ~~1226~~ ~~1227~~ ~~1228~~ ~~1229~~ ~~1230~~ ~~1231~~ ~~1232~~ ~~1233~~ ~~1234~~ ~~1235~~ ~~1236~~ ~~1237~~ ~~1238~~ ~~1239~~ ~~1240~~ ~~1241~~ ~~1242~~ ~~1243~~ ~~1244~~ ~~1245~~ ~~1246~~ ~~1247~~ ~~1248~~ ~~1249~~ ~~1250~~ ~~1251~~ ~~1252~~ ~~1253~~ ~~1254~~ ~~1255~~ ~~1256~~ ~~1257~~ ~~1258~~ ~~1259~~ ~~1260~~ ~~1261~~ ~~1262~~ ~~1263~~ ~~1264~~ ~~1265~~ ~~1266~~ ~~1267~~ ~~1268~~ ~~1269~~ ~~1270~~ ~~1271~~ ~~1272~~ ~~1273~~ ~~1274~~ ~~1275~~ ~~1276~~ ~~1277~~ ~~1278~~ ~~1279~~ ~~1280~~ ~~1281~~ ~~1282~~ ~~1283~~ ~~1284~~ ~~1285~~ ~~1286~~ ~~1287~~ ~~1288~~ ~~1289~~ ~~1290~~ ~~1291~~ ~~1292~~ ~~1293~~ ~~1294~~ ~~1295~~ ~~1296~~ ~~1297~~ ~~1298~~ ~~1299~~ ~~1300~~ ~~1301~~ ~~1302~~ ~~1303~~ ~~1304~~ ~~1305~~ ~~1306~~ ~~1307~~ ~~1308~~ ~~1309~~ ~~1310~~ ~~1311~~ ~~1312~~ ~~1313~~ ~~1314~~ ~~1315~~ ~~1316~~ ~~1317~~ ~~1318~~ ~~1319~~ ~~1320~~ ~~1321~~ ~~1322~~ ~~1323~~ ~~1324~~ ~~1325~~ ~~1326~~ ~~1327~~ ~~1328~~ ~~1329~~ ~~1330~~ ~~1331~~ ~~1332~~ ~~1333~~ ~~1334~~ ~~1335</~~

кува-лѣкаритѣ констатираатъ, че този човѣкъ е вече напълно здравъ и трѣбва да се изпие отъ болницата. Всички лѣкари се произнасятъ единодушно по този въпросъ и рѣшаватъ по този случай да му дадатъ единъ банкетъ, едно тържествено изпрацане. Всички излизатъ съ него да вратата, изпрацатъ го, даватъ му пѣтъ, пожелаватъ му всичко добро. „ой се оглежда наскоро, рече да си въ ви, но се замисля: здраве има, но нѣма кой да му шета, нѣма сестри около себе си, нѣма кой да му туря въ устата да яде, нѣма кой да го гледа. Той се намира въ едно противорѣчие въ живота си. ~~Х~~ лѣдоватебно, богатитѣ хора си болнитѣ хора, които иматъ уреденъ животъ, а здравитѣ, добритѣ, моралнитѣ хора и светнитѣ, ~~Х~~ това сѣ хората, изпедени вънъ отъ болницата. Светията трѣбва сега именно да работи. ~~Х~~ здравиятъ човѣкъ, който дълго време е лежалъ въ болницата, той е изгубилъ навика да работи и се чуди, какво ще прави сега. Ако азъ бѣхъ на мѣстото на този човѣкъ, щѣхъ да се оцая на работа. Дѣ? Какъ въ болницата ~~Х~~ е кажа тамъ на началника: понеже досега бѣхъ въ болницата, дѣто другитѣ ми служиха, сега, като оздравѣхъ, азъ ще остана да служа на другитѣ. Ще туря една сѣла прѣстолка и ще започна работа. ~~Х~~ който не иска да шета, затова гонидатъ вече отъ болницата. ~~Х~~ който подържа учението, че трѣбва да работи, той ще каже: понеже вече съвъ здравъ, азъ сега мога да работя и за другитѣ. Тогавъ ще ви кажатъ отъ болницата: добри дошълъ. ~~Х~~ така ще бъдете пакъ между сестритѣ и лѣкаритѣ, пакъ между болнитѣ и ще имъ прислужвате. ~~Х~~ сега вие се чудите, какъ ще трѣбва да работите, а да помагате на другитѣ. Казвамъ: едно отъ двѣтъ трѣбва да изберете—или да ви шетатъ, или вие да шетате.

~~Х~~ сега разбрахте вече, защо Господъ изпеди Адамъ и Ева отъ рай. Защото докато бѣха въ рай, тѣ бѣха въ положението на болни хора. Въ какво се състои не болестта на Адамъ? Понеже Адамъ бѣше отъ здравитѣ хора, Богъ му каза: ти си здравъ, ще работишъ. Той се отказа да работи и потърси единъ лесенъ начинъ за живение. ~~Х~~ той търсѣше други да работятъ за него и като търсѣеше единъ пѣтъ, Господъ го изпеди отъ рай, като му каза: тукъ е мѣсто само само за работа, не е болница. Болницата е вънъ отъ рай. ~~Х~~ който не иска да работи, трѣбва да излѣзе вънъ отъ рай. ~~Х~~ който е въ рай, трѣбва да се опретне на работа: той ще мисли право, ще чувствува право и ще дѣйствува право. ~~Х~~ тази е причината, дѣто Богъ изпеди Адамъ и Ева отъ рай. ~~Х~~ така и много хора днесъ не искатъ да работятъ, не искатъ да правятъ добро и казватъ: защо трѣбва да работя, защо ще прави добро? „ека си уреда малко живота, дотегнали да бже самъ. ~~Х~~ нещастieto въ живота се дължи на това, че ние искаме нѣкой да ни обича, да ни помага, да работи за насъ, да мисли за насъ, ~~Х~~

а ние само да почиваме. Това е само външни условия. Частнето въ живота се
ди въ това, да знаеш, че можеш да мислиш, че можеш да работиш, че можеш
да бъдеш полезен и на другите. Домъ мислишь така, другите нѣда сами по
себе си ще дойдат. Обаче, ако ти не мислишь самъ за себе си, ако не рабо-
тишь за себе си, ти непременно ще бъдеш нечастенъ. И самъ ще привлѣчеш
нечастнето по единъ много естественъ начинъ. Иначе, ако човѣкъ седи въ облик-
цата и разити на другите, може да се случи да захъсиже сестрата, да не може
на време да му услужи и той се тревожи, !Безпокои, че не му додесли на време
ядене, не го прѣоблѣкли отдавна, не му направили наврѣме банята и т.н. О-
слѣ се сърди на лѣкаритѣ, че и тѣ не го прѣгледали на време и както трѣбо-
ва. И сега всички се чудятъ, кои сѫ причинитѣ за идването на грѣха. Не
сами ще си отговорите. Домъ прѣстанете да работите, искате други да работятъ
за васъ, вие ще извате на онѣзи майки, които казватъ: да народа нѣколко дѣца,
че да си почина поне. Казвамъ: не само че нѣма да си починешъ, но ще те
впрегнатъ още повече на работа. Богатиятъ казва: да забогатѣя още. - Ти като
забогатѣешъ, ще те впрегнатъ на работа, както не си работилъ никога въ живо
живота си. Домъ станешъ богатъ, всеки денъ ще те безпокоятъ.
Сега, като говоря така, азъ не отричамъ богатството, не отричамъ нѣщата,
но казвамъ: ако си богатъ, трѣбва да употреби богатството си на време. Ако нѣ
Ако пъкъ си сиромакъ, да употреби и сиромашията на време. Въ сиромашия-
та природата е рила едно голѣмо богатство, каквото вие даже и не подозирате.
Ако хванете сиромакъ за гуната, знаете ли какво богатство се крие въ него?
Той обаче е скаржавъ и затова не може и самъ за себе си да го види.
Като го хванешъ за гуната, той ще ти каже: дѣла богатство и по този на-
чинъ не избави и себе си, и тебе. Като богаты ти ще бъдешъ умненъ, да знаешъ,
какъ да употребишъ богатството си. Отъ сиромакъ пъкъ ще извадишъ идеята да
мисли, че е сиромакъ. Едни единъ учителъ при учителя си по пѣние, Вижда учи-
тельтъ, че ученикътъ е даровитъ, може да пѣе хубаво и му казва да стане, да из-
пѣе нѣщо. Той се свива, срамува се, гласътъ му се свива, не може да вземе
вѣрни тонове. Дига го учителтъ веднѣжъ, !дна пѣти, той все не може да изпѣе
нѣщо вѣрно. Остава единъ денъ учителтъ се приближава при него, удря му
двѣ плѣсници. и този ученикъ заграва всичко, започва да пѣе. Отъ този мо-
ментъ, казва той, гласътъ ми се отвори. Благодарение на тѣзи двѣ плѣсници,
азъ се освободихъ отъ своя срамъ и започнахъ свободно да пѣя. Отъ ума ми
ми нечеснаха хората около мене, азъ виждахъ само плѣсницитѣ. Този е единъ
краенъ методъ, но понякога и природата вѣрни съ васъ сѣдого. Понякога ние
ние седимъ, не можемъ да взимаме вѣрни тонове. Като ни удари нѣколко плѣс-
ни, ние вече се

ни, ние се научаваме да взимаме върни тонове. . Ако придобнеш пѣнието ка-
то дарба, тѣзи двѣ плѣсници не си ли на мѣстото си? Струватъ си. Ако станеш
нешъ пѣвецъ и се явишь прѣдъ хората, тѣзи двѣ плѣсници си изиграли своята
роля, но ако не ги получишь и не развиеш дарбата си да пѣешъ, нищъ не си
сметелилъ. ~~Завате-защо си страданията въ живота? - За да се събуди велико-~~
~~кото у насъ. Богъ употребява всенъвозможи срѣдства, за да събуди Божествено-~~
~~то, великото у насъ. Не сте възприели много мисли отъ ваши дѣди и прадѣ-~~
~~ди и казвате: това не е за мене, не му е врѣмето сега. ~~О~~гато една прави~~
~~мисль излезне въ съзнанието ви, всѣкога е врѣмето. ~~Н~~икога не отказвайте на~~
~~една мисль. ~~О~~гато една мисль дойде въ съзнанието или въ ума ви, дайте~~
~~и малко врѣме, помислете върху нея. ~~Д~~ойде ви една мисль, едно желание,~~
~~искаете да станете богати. Веднага спирате тази мисль и казвате: това не е~~
~~за мене. ~~Н~~е, дайте петъ-досетъ минути на тази мисль. ~~П~~редставете си мислен~~
~~единъ голѣмъ палатъ, съшироки и голѣми пропорци, свѣтль, хубавъ, съ голѣмъ~~
~~дверь, въ срѣдата на двора единъ голѣмъ шадраванъ, водата тече, клокочи. ~~О~~~~
~~Посль ~~П~~редставете си, че имате единъ хубавъ ~~Б~~айтонъ или автомобилъ, каз-~~
~~вате се на него, отивате нѣкъдѣ на разходка и не казвайте, че мислите праз-~~
~~ни работи. това, което човѣкъ днесъ мисли, все нѣкога ще стане. ~~В~~ъ природата~~
~~къществува слѣдния законъ: нѣма мисль, която човѣкъ, кога и да е, да не я~~
~~реализира. Ако една твоя мисль не е горѣ въ менталния свѣтъ, или ако ед-~~
~~но твое желание не е въ астралния свѣтъ и оттамъ да слѣзе въ сърцето ти, тѣ~~
~~тѣ никога не могатъ да се реализиратъ и на физическото поле.~~

~~С~~лѣдователно, нашиятъ сегашенъ животъ е животъ, който се е изразилъ
горѣ въ двата висши свѣта, и сега има едно реализирано на земята, обрат-
ния процесъ. ~~К~~азвате: какво е нашето прѣдназначение? Не е само да събира-
ме, но и да мислимъ за Бога. ~~З~~ащо трѣбва да мислимъ за Бога? ~~З~~ащото единъ
денъ ще придобнемъ бессмъртния животъ. ~~К~~азвате: ~~з~~ащо трѣбва да се молимъ?
~~З~~а да придобнемъ живота. ~~З~~ащо трѣбва да мислимъ за Бога? ~~З~~а да придобнемъ
любобвѣта, ~~з~~а да придобнемъ знанието, ~~з~~а да придобнемъ свободата. това
си същественитъ нѣща въ живота. ~~А~~ко тѣ прѣстанатъ, и животътъ прѣстава.
Азъ се чудя нѣкога на хората, като казватъ, че и безъ Бога може да се живѣе.
Тѣ казватъ: ~~з~~ащо трѣбва да върваме въ Бога? ~~К~~азвамъ: ~~з~~ащо трѣбва да върваме
въ въздуха? Ако постоянно върваме въ въздуха, то е ~~з~~ащото, като влиза и
излиза, ние живѣемъ. ~~К~~азвате: какво отъ това, че въздухътъ влиза и излиза
отъ дробовѣтъ ни? ~~Н~~ие живѣемъ, животъ носи. И свѣтлината влиза и излиза
отъ насъ. Какво отъ това, че кажете. Ние виждаме, ходимъ, благодарение на свѣ-
лината. Така и мисльта влиза и излиза въ ума ни, и ние мислимъ.

излиза от ума ни, и ние мислимъ. Така и чувствата влизатъ и излизатъ отъ сърцето ници, и ние чувствуваме. Казватъ: какво отъ това? Така казватъ и конт. нѣкои и за часовника. Часовникъ е това, а, но часовникътъ върви и показва времето. Защо е създаденъ часовникътъ? Да ни покаже времето. Защо ни е умътъ? Да внесе въ насъ мисль. Тази мисль е онова, което ние искаме, което търсимъ въ свѣта. Онова, което ние търсимъ, то ще дойде чрѣзъ ума, чрѣзъ сърцето, чрѣзъ свободата, какво искате, напримѣръ, вие въ дадения случай? Каквото искате, то ще дойде не извънъ вашия умъ, не извънъ вашето сърце, не извънъ вашата душа, нито извънъ вашия духъ, то ще дойде, именно, чрѣзъ вашия духъ, чрѣзъ вашата душа, чрѣзъ вашия умъ и чрѣзъ вашето сърце. И следователно, ако вашиятъ умъ работи правилно, ако вашето сърце работи правилно, ако вашата душа работи правилно и ако вашиятъ духъ работи правилно, това е смислять на живота. Това сж процеси въ живота. Вие се оглеждате, напримѣръ, въ огледалото и казвате: остарѣхъ. Какво означава старостта? Ацъ считамъ старостта като най-голямъ банкеръ, който се намира между хиляди хора, които ядатъ и пиятъ, и той заедно съ тѣхъ яде и пие. Всички шетатъ на този човѣкъ, а той седи въ болницата, лежи и пѣшка само. Сестри милосердни и лѣкари обикалятъ около него, колкото иска, а той седи и казва: ще се яре. Ато укреши, казвай си тогава: ще ме изпедятъ отъ болницата, и какво ще се прави тогава, не зная. Умирането на стария човѣкъ е излизане отъ болницата: осиромашаването на богатия е излизане отъ болницата; оглуцването на учения е излизане отъ болницата. Много учени хора сж болни. Мнозина отдаватъ голѣма цѣна на ученитѣ, че тѣ намирали смисля на живота, на всичко около себе си. Не, ученитѣ не намиратъ въ никакъвъ смисль на живота. Въ постоянно казватъ, че това е глупаво, онова е глупаво. Ситамъ: болнитѣ, които постоянно лежатъ на гърба си, намиратъ ли смисль въ това? Той се върти само на една или на друга страна, сестри му прислужватъ, чаршафитѣ, леглото му нареждатъ и прѣчистватъ, лѣкарства му даватъ въ устата, но като дойде единъ денъ да го изпедятъ отъ болницата, че оздравѣлъ, той се страхува да излѣзе навънъ, не знае, какво да прави. Това сж въ общи чрѣзчрти мислитѣ, които седятъ въ съзнанието ви. Казвамъ: вие за дълго време сте седѣли въ болницата и сещое издадено разпореждане, на всички ви ще дадатъ единъ банкетъ и ще отворятъ вратата на болницата, да излѣзете навънъ. Тогава вие ще се стегнете, нѣма да има въртене на тѣзи меки дѣшци на едната или на другата страна. Има само да пѣшкате: охъ, туку ме боли, охъ тамъ ме боли. Тѣзи работи ще прѣстанатъ вече.

Сега ви говорите за съвременната култура, но ето какво е мое-
то понятие за съвременната култура. Каква култура е тази? Аз навсякъде
виждам само криваци, диваци, ангани, сестри милосердни и т.н. Владиката
туря корона на главата си, но болен е той. Че е болен се вижда от то-
че додире него върви дъте, което му носи одеждата. Свещеникът и той е бо-
лен. Като служи пред олтара, до него седи едно малко момченце, което му
пали кандилото, туря му темян и като свърши работата, подаде кандилницата и
свещеника. Като свърши молитвата си, той пак подава кандилницата на дъте-
то, което му целува ръка и се отдалечава. . . Аз наричам и които служат,
които ги слушат, все си болни хора, все на криваци лежат и за болестите
си разправят. Всички тия болки трябва да се изхвърлят от главите на
хората. Тъ казват: Господ да ни прости, болни хора сме. Да напуснем умр-
вата, и болестите ще престанат. Като ликвидираме съ умрвата, съ смирението,
съ подобието, съ викането, съ кръскането, съ биенето, веднага ще ликвидир-
раме и съ стария свят. Всички тия хора си болни, а трябва да дойдем до
до здравето, да усетим, че въ душата ни няма нито една отрицателна мисъл.
Това е мисълта на живота - да престане човек да мисли, че е болен. Това
новите възможности, това е новото време, което ще дойде въ света.

Сега всички съвременни хора очакват, да дойде Христос и да ги взем-
на небето съ колесница, като свети Илия. Обаче, какво стана съ свети Илия
След като го взеха горещ колесница, после го върнаха пак на зем-
та, за да му отрязат главата. Той не беше и още оздравял, затова въ време-
то на Христа трябва пак да дойде. Не, не съ колесница трябва да отидете
на небето, но съ вашите крака трябва да отидете. Не трябва да отидете на
небето съ колесницата на вашите добродетели, съ колесницата на любовта.
Който не отиде съ тях, него пак ще върнат назад.

Сега аз искам да ви представя една картина, да ви дам ясна
представа за живота, а не да го унижавам. Съвременните понятия на хората
за живота си толкова извратени, че при тези разбирания те не могат да
имат правилни разбирания, правилни понятия за Бога, за живота и за всич-
ко това, което става. И учени, и прости, и богати, бедни, всички си недъл-
ни и казват: какво да се прави? Слушайте ме сега, какво повече от това да
ви кажа? Има по-хубаво нещо от любовта. Когато обичат някого, все го
стискат. Така правят и болестите. Като обичат някого, те го стис-
кат. Алтерир, майката, като обича детето си, тя го пригърне, стисне го.

Та аз искам, по право трябва да се създаде у вас тази мод-

а прави мисъл право трябва да мислите, да изучавате словото по единъ новъ начинъ. Сега искамъ най-много слѣдъ една: дѣй години да ви видя всички млади, подмладени. гледайте да не останете стари, защото у старитѣ става едно втвърдяване и въ мислитѣ и въ чувствата. Нѣкои казватъ: какво бѣше едно време, какво е сега. Сега и това е вѣрно, но зная и сега, какво е и едно време какво е било. Сега смисълътъ на живота се е изгубилъ. Казватъ: едно време бѣхме поувердени. Питамъ: кои сж причинитѣ, че едно време сте били по-увердени? Казватъ: едно време вървахме повече, а сега върваме по-малко. Не, изгали сте се въ това нѣщо. Любовта не може да се измени по никой начинъ. Ако човѣкъ е младъ, той не може да остарѣе. И ако е въ пълната смисълъ на думата старъ, той не може да умре, но понеже той нито е младъ, нито е старъ, не мисли, както трябва. Старостта на сегашнитѣ хора е хилавостъ. Въ това отношение понекога дѣцата мислятъ по-добре отъ възрастнитѣ. Тѣ разбиратъ животъ по-добре. Дѣцата сж по-доверчиви, каквото имъ кажешъ, вѣрватъ. Старитѣ не вѣрватъ. Стариятъ казва: не ми разправяй, синко, азъ ги зная тия работи. Пошоро въ дѣцата е тѣхната самоувереностъ, тѣ постоянно крѣкатъ и майка имъ веднага дойде при тѣхъ, тѣ казватъ-знаешъ ли кой е тукъ? Стариятъ нѣкъ съ своитѣ мисли, съ своето минало е станалъ за посмѣшице, той постоянно казва: знаете ли азъ какво бѣхъ? Той разправя, какъвъ левентъ момѣкъ билъ, какъ игралъ на хорото, какъ се борилъ, какъ мѣталъ на земята и най-големитѣ знаци, какъвъ знакъ бѣхъ, но сега старини дойдоха, станахъ за посмѣшице. Хване си брадата, поогледа се и си въздъхне. Азъ нѣкой път съмъ правилъ психологически наблюдения, казвамъ на нѣкой старъ: дѣдо, я се огледай въ огледалото. - Нѣма какво да се оглеждамъ, нѣма какво да видя въ огледалото. - Ами ти чожешъ и сега да станешъ младъ. Да станешъ младъ, съ съ малки мустачки. - Е, тогава бихъ се огледала. Питамъ: какво се крие въ тѣзи малки мустачки? - Крие се единъ мисълъ, която може да състари човѣка. Ако ти се влюбишъ въ една форма, ще остарѣешъ. Свѣтътъ на формитѣ е свѣтъ на старостта. - Омъ човѣкъ се влюбилъ въ каква и да е форма, тази форма има вече магическо въздѣйствие върху човѣка и прѣдизвиква въ него старостъ. Ако обикнешъ единъ конь или единъ човѣкъ, какъвто прѣдметъ или каквото живо същество и да обикнешъ, веднага тѣ иматъ сила да те направятъ старъ. И затова окултнитѣ казватъ: не се дръмърай къмъ нищо въ свѣта, понеже тѣзи нѣща не можешъ да ги имашъ, и тѣ ще ти взематъ нѣщо, но нищо не могатъ да ти дадатъ. Следователно, обичай само това, което може да ти придаде нѣщо въ твой животъ. - Сега кажи, въ какво именно седи любовта?

Любовта седи въ това, че което обичашъ, никога да не произведе тревого въ душата ти: това, което обичашъ, никога да не хвърли сѣнка върху душата ти. Това, което обичашъ, никога да носи вътрѣшенъ миръ, вътрѣшенъ потикъ, сила и мощь. Всѣко друго нѣщо, което обичашъ или всѣка мисль, която може да ти произведе една тревого или сѣнка въ съзнанието, тя е отъ този свѣтъ, и н единъ день непременно ще ти причини нѣкаква връма. Отъ този прѣдметъ всички имате опитность. И когато баца обичашъ сина си, въ него той трѣбва да обичашъ онова дълбокото, т.е. неговия духъ. И ако синътъ обичашъ духътъ на баца си, тогава между тѣхъ ще има правилни отношения.

Сега, въ окултната школа, ако вие разберете онова, което искамъ да ви прѣдамъ, вие ще се ползвате много. Обаче, понякога вие ме запитвате, какви крайнитѣ цѣли на нашия животъ? Какво мисли Богъ? Каквато още: какво мисли уштителъ? Азъ да ви кажа, какво мисля: азъ мисля да ви направя здрави, да кажа на сестритѣ милосердитѣ и на лѣкаритѣ да ви дадатъ единъ банкетъ и да ви изпедятъ отъ болницата навънъ. Ами послѣ? Де работите? Като влѣзете при мене, питате ме: какво ме гледате такъвъ? Ще ви кажа, защо ви гледамъ. Азъ желая да ви изпедятъ отъ болницата навънъ, да ви евакуиратъ. И Богъ сега иска да ви извади отъ онова вътрѣшно състояние на мърморене, въ което се намирате: вие сами на себе си сме дотегнали, у насъ има едно постоянно мърморене, постоянно сме недоволни-недоволни сме отъ себе си, недоволни сме отъ обществото, недоволни сме отъ природата, отъ всичко, което става около насъ. ;недоволни сме отъ времето, отъ слънцето, отъ вѣтъра, отъ дъжда-отъ всичко сме недоволни. И първото нѣщо, вие трѣбва да видите онова, което е вложено въ природата, въ живота, въ всички форми и отъ всичко трѣбва да извлѣчемъ поуката, която е скрита вътрѣшнѣ. Така ще дойдемъ до дълбокия смисълъ на нѣщата, до духа на нѣщата. Какъ ще дойдемъ до духа на природата, до познаване на Бога. И като дойдемъ въ общение съ Бога, казваме: каква е цѣльта на Бога спрямо насъ? Цѣльта на Бога е да заповѣда да ви изпедятъ вънъ отъ болницата. Богъ иска да ни очисти отъ всички отрицателни състояния, отъ всички отрицателни мисли, които днес днесъ ни измъчватъ, по които и да е начинъ и да остави въ насъ само положителнитѣ нѣща. Само така ще дойдемъ до пълно общение съ Бога и до този животъ, който Той има въ себе си. И мислено трѣбва да участвуваме въ всички Божии блага. Заважъ: всички трѣбва да работите въ това направление. Не питайте какъ, но започнете да ставате най-първо отъ креватитѣ си си и кажете: да се излиза отъ болницата навънъ. И по-

Болницата навънз. . И после всеки всеки от вас да си направи по една
бъла пръстилка за работа и да се облече с нея, Или другояче казано: въ
когато ви се представи да кажете една хубава дума за живота, не се облѣ-
нявайте да направите това. Дѣкой ви пита-вие какви сте сега? - не сме
окултисти. - Какво нѣщо е окултизмът? - ова не се говори сега. - не отъ кои
сте? - не сме отъ тѣзи, които си още въ болницата. ,четатъ ни още.
- Ами какво мислите да правите? - Дѣкарите подшуватъ помежду си, не да ни
ни изпедятъ вънз отъ болницата, и слѣдъ това не знаемъ, какво ще се прави.
Да помислете се малко съ себе си. Помислете се малко и на учени-
тѣ, на богатитѣ, на аристократитѣ хора. - Ти вѣрвашъ ли въ Бога? - въ кой
Господъ? Въ Европа има 250 милиона богове, въ кой отъ тѣхъ трѣбва да
вѣрвамъ? Назватъ ги българинъ ли си? - кой българинъ. - е много българини
има, Покажете ми единъ българинъ, отъ който да си произлѣзали всички останали.
кой е първиятъ българинъ. - Е времето поне иматъ единъ патриархъ, Ав-
раамъ, похвалявамъ ги, тѣ могатъ да кажатъ нѣщо за тѣзи праотець. Бълга-
ритѣ, обаче, нѣматъ свой праотець, както евреитѣ, които се хвалятъ съ своя
Авраамъ. - казва се, че Богъ ходилъ на гости на Авраама, който клалъ теле на
Господа и Богъ му казалъ: въ тебе, ще се благословятъ всички народи.
кагато ви питатъ, българинъ ли си, ти нищо не знаешъ, нѣмашъ свой праотець.
- Да дамъ на българитѣ една теза, да наливатъ, кой е тѣхниятъ праотець. - е
- Да кажете може би-че Адамъ е вашиятъ праотець, но Адамъ изпедиха отъ
рая. сега Христосъ е този Адамъ, които дойде - Адамъ изпедиха отъ рая, а
Христа въведоха въ рая. хората изпедиха Христа отъ свѣта, за да влѣзе въ
рая. Който иска да живѣе охолно, той трѣбва да излѣзе отъ рая навънз.
Свѣтътъ, като изпеди Христа отъ земята, Той влѣзе въ рая. И сега свѣтътъ е
отвънз, а Христосъ е отвнтрѣ. - който страда въ свѣта, той трѣбва да влѣзе въ
рая. И всички отъ васъ, които искате да живѣете охолно, ще ви кажатъ:
кайде навънз отъ рая! А всички, които страдате, ще влѣзете въ рая. - който
страда отъ ревматизъмъ, въ рая ще влѣзе. Ревматизъмътъ е една прѣдпазител-
на мѣрка, да не направи човѣкъ нѣкаква пакостъ. - спатъ турятъ бухан на нѣ-
кой конь, той е здравъ, искатъ да го запазятъ: ако не му турятъ бухан, той ще
ще отиде въ гората, дѣто ще го изядатъ вълци. - който конь се възпита,
тогава ще снематъ буханитѣ му. Сега това е посторонни мисли Единственото
нѣщо, къмъ което всички се стремятъ е да бъдатъ здрави, да мислятъ здраво,
да чувствуватъ здраво здраво, да дѣйствуваме здраво здраво. да станемъ служи-
тели на Бога, да можемъ съ Бога заедно да възстановимъ бжещата култура

която иде сега. Аз тази култура бихте като сегашната, тя ще има същия резултат. Казва се в Писанието, че 120 души се събрали и след време станаха 120 милиарди души. Казва Христос: не бойте се, Отец ще дойде да ви даде знание. А силата на човека е само въпрос на време. А това се се изисква една свещена идея.

И сега поскорога вие се безпокоите и казвате: какво ще остане съ свѣта? Какво да се безпокоите, ако този свѣтъ е направенъ отъ Бога, Ако вселената е направена отъ Бога, няма какво да се безпокоите. Казват: какво ще стане съ слънцето? Ако слънцето изгасне, какво ще стане тогава? Ако нашето слънце изгасне, нищо няма да стане. Ето каква мисълъ изпиква въ ума ми при този въпросъ: ако въ моята глава загасне една свѣцъ, друга да се запали. Ако това слънце единъ денъ се измѣни, ще дойде друго слънце. И досега Богъ е измѣнявалъ хиляди слънца въ слънчевата система, безъ да знаятъ това нѣщо учените хора. И сегашното слънце скоро ще се измѣни. А сега учените хора искатъ да изчислятъ още колко милиони години ще грѣе това слънце и после ще изгасне. Има никакво изгасване - това съ празни работи. може само да се смѣни, Богъ има милиони свѣци на разположение - като изгори една, ще туря друга. въпросътъ е да свѣти. временни учени заблѣзватъ, че ставатъ нѣкакви промѣни въ свѣта. Азъ не искамъ да вземете това като нѣка въ теория, но само като фактъ за изяснение.

Истина е само ова, което може да свѣдѣе свѣта. Така седи тази идея въ мой умъ. е въпросътъ, какъ мислятъ хората, но какъ седи тази идея въ Божия умъ. Като изгасне едно слънце, то ще се смѣни съ друго - една свѣцъ ще изгасне съ друга. изподъ хване едното слънце съ щипци и го туря на свѣчника да свѣти. сега и у васъ ще се смѣнятъ вътрѣшно вашите мисли и чувства, и вие трѣбва да се радвате на тази вътрѣшна смѣна. да не у вашия умъ нѣщо, което да не се промѣня никога. И въ съзнанието ви дълбоко ви желая да дойдете въ единение съ Бога и единъ денъ да се почувствувате напълно свободни.

И тъй, първото нѣщо е да бъдете свободни. Затова, именно, Писанието казва: „олете се единъ за другъ. Желайте доброто единъ на другъ. Понѣкога сте много индиферентни, вследствие на което нищо не се постига. Ако мислѣтъ иска да се подигне въ свѣта, той едновременно трѣбва да желае подигането и на всички останали хора. И затова въ дадения случай той трѣбва да прати мисълта си и къмъ всички хора. Благого на неговата душа да е благо и на всички хора. Така трѣбва да постъпва и музикантъ. Като иска да бъде музикантъ, той трѣбва да изпрати тази мисълъ, той трѣбва да изпрати свое

то желание и до всички хора, той трябва да изпрати своята музикалност до всички души. И тогава той ще види, че когато десет, 20, 30 или повече души работят в едно направление, всичко може да се постигне. И Писанието казва: никой не живее за себе си, понеже Бог е цялостност. ~~Организмът~~ е здрав дотогава, докато всяка една част от него работи съобразно законите на цялото. ~~О~~ни ние живеем и успяваме добре дотогава, докато работим целесъобразно съ законите, които Бог е вложил в нас и в живата природа. ~~Д~~окаато изпълняваме волята Божия съзнателно или несъзнателно, ние прогресираме, но деня, в който речем да се отделим от Бога, веднага умираме или най-малко остаряваме. ~~И~~кога не правете опит да се отделите от Бога, защото няма да се отделите. Но какъв начин ще създадете вашия Бог? И после не поставяйте Бога пред себе си като една планина, която може да ви засъмни със своето величие, със своя ум. ~~Б~~огът във вас трябва да бъде величие, но което да ви послужи като поттик за работа, и като си помислите за Него, да се стопни сърцето ви, да ви се просвети ума. ~~И~~ ако сте били болни, достатъчно е само да си помислите за Бога, и веднага да станете от леглото си. ~~Д~~оизмога във правя редь опити в това направление.

Сега, разбрахте, каква е основната мисъл в тази лекция.

Тайна молитва.

Осма лекция на общия клас. Държана от Учителя, на
18 ноември, 1931 г. Изгрев.